

Thema: Act 4 Peace

Overweging 22 september 2013 – Helma Schenkeveld

Lector: Marja Bommerson

Eerste lezing: Zijn wie we zijn - Claire vanden Abbeele

Tweede lezing: Johannes 8: 1-11

“... Ons leven opnieuw inrichten,
stappen zetten die leiden naar een ander bestaan.
Die kans hebben we allemaal, stuk voor stuk, elke dag opnieuw.
Elke dag opnieuw kan jij de keuze maken ...”

Zijn wie we zijn - Claire vanden Abbeele

Als we ons laten zien in wie we zijn, ook al zit het leven tegen, ervaren we de kracht van elk handelen dat gestoeld is op waarachtigheid.

Vanuit een waarachtig zijn groeien we naar vrijheid en toewijding. We nemen voluit deel aan het bestaan. We ervaren verbondenheid.

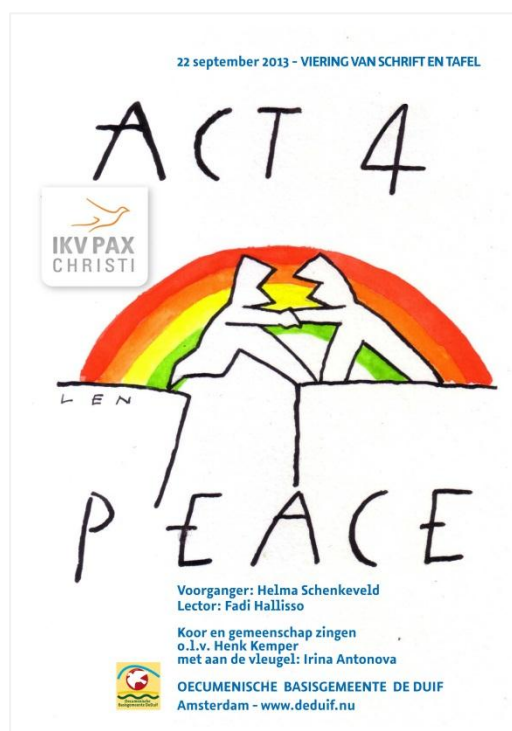
Zolang we in ontkenning leven, zolang we onszelf niet erkennen in wie we zijn, lopen we verloren en kunnen we geen verbinding voelen, niet met onszelf, niet met wie ons lief is. Wie geen verbondenheid kent is een verdwaalde reiziger in een vreemd land. Hij mist het kompas, de samenhang, de nodige schakels om zijn bestemming te vinden.

Gedicht

*Iedereen in me kan groeien
als er respect en begrip is voor elkaar.
Ook al zijn we anders
het verschil kan en mag er zijn.
Het belangrijkste is dat iedereen er toe doet
Hoeveel we ook van elkaar verschillen.
- Marja Bommerson*

Overweging

Het is mooi hoe Marja in haar gedicht vertelt over haar dagelijkse werkelijkheid, waarin ze samenleeft met al haar verschillende persoonlijkheden, en waarin ze geleerd heeft al haar alters een plek te geven. In eerste instantie zullen we natuurlijk allemaal beamen dat de kern van haar gedicht waar is: iedereen doet er toe, en verschillen mogen er zijn. Toch? Maar...is dat nu werkelijk waar? Is dit werkelijk de manier waarop wij ons eigen leven leiden, en de manier waarop wij samenleven? Ik durf dit te betwijfelen. Laten we beginnen bij ons zelf, de manier waarop jij zelf je leven leidt. Hoe vaak geef je de ruimte aan gevoelens van blijdschap, van vreugde, van verlangen, van trots? En... hoe vaak geef je de ruimte aan gevoelens van onrecht, van klaagzang, van miskennis? En de gevoelens van pijn, diep

verdriet, ontheemd zijn, mogen die er ook zijn? Krijgen die ook de ruimte en de tijd om gevoeld te worden? Zijn ze met elkaar in balans? Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen...

Angst

Verlangen en angst, twee menselijke gevoelens, twee uitersten, voor ieder van ons herkenbaar. En hoe gaan we hiermee om? Zijn het misschien twee botsende emoties, waardoor het moeilijk is ze beide een evenwichtige plek te geven in ons leven. Herken jij dat, je angst om afgewezen of gekwetst te worden, je angst om te falen? Dat je angst je verhindert om je verlangen te uiten, je verhindert om te durven streven naar dat waar je hart naar hunkert? Of werkt het bij jou andersom? Dat je verlangen naar aanzien, naar een betere baan, je verlangen om jouw idee te realiseren maakt dat je gemakkelijk over andere gevoelens, van jezelf en van anderen, heenwalst, geheel in de tijdsgeest dat het resultaat gehaald moet worden.

Pijnlijke emoties

Ieder van ons kent verlangen en angst, pijn en verdriet, eenzaamheid en wanhoop. De vraag is: hoe ga ik hier mee om? Hoe ga ik om met die pijnlijke emoties, als alles in mijn lijf gilt om rust en vrede, eindelijk vrede!! Pak ik het zwaard, van woorden in tonen met gif gemengd, van stoerheid en draagkracht? Pak ik mijn portemonnee om anderen van wapens te voorzien, zodat we die lui eens "mores kunnen leren"? Of vinden we met elkaar een nieuwe weg, met zelfbeheersing, aandacht voor de noden en verwondingen van de ander en van onszelf, met diplomatie en met geduld. Wat in een mens, in een relatie, in een samenlevingen in tientallen jaren is opgebouwd, kunnen we niet in een jaartje veranderen. Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen...

Pin vraagt erkenning

Pijn is onderdeel van het bestaan van een mens. En er is geen pijn die niet verwondt. Er is geen diepe verwonding die vanzelf geneest. Pijn vraagt om verzorgd te worden. Pijn vraagt om erkend te worden. Pijn doet een beroep op onze diepe levenskracht, het vraagt ons om te onderzoeken wie we ten diepste zijn. Het roept ons op om ons leven opnieuw in te richten, om stappen te zetten die leiden naar een ander bestaan, waaruit we opnieuw levensvreugde kunnen putten. Een bestaan in verbondenheid. Verbondenheid met onszelf, verbondenheid met de mensen om ons heen, een nieuwe verbondenheid in gemeenschappen van mensen, die zien dat ze met elkaar een grote legpuzzel vormen, waarbij ieder stukje ertoe doet.

Ons leven opnieuw inrichten, stappen zetten die leiden naar een ander bestaan. Die kans hebben we allemaal, stuk voor stuk, elke dag opnieuw. Elke dag opnieuw kan jij de keuze maken om je af te sluiten voor die vervelende buurvrouw, of een keer aandacht aan haar te geven en een praatje te maken. Elke dag kan jij kiezen of je jouw chef blijft zien als een rotzak, die er niets van begrijpt, of dat je een keer oprecht vraagt naar zijn diepere beweegredenen. En elke dag opnieuw kunnen we ons beseffen dat wij zelf keuzes kunnen maken, die een klein verschil kunnen maken in het leven van onszelf en van de ander.

Moed

En dan begint het misschien wel met de moed om iets te doen, wat wellicht onverstandig lijkt, dat zinloos lijkt of misschien wel riskant. Maar de moed hebben om uit je comfort-zone te stappen, om een ander geluid te laten horen, is ook de moed hebben om iets anders te doen of te zeggen dan de mensen om je heen van jou verwachten. Zoals Jezus de moed had, en de rust, om zich niet mee te laten slepen door de kracht van de menigte die gerechtigheid eiste voor de daden van de overspelige vrouw. Hij bleef zichzelf, met zijn vinger schrijvend in het zand, en zei alleen: wie zonder zonde is, werpe de eerste steen...

Durf te dromen over jouw verlangen. Durf te praten over je verdriet en je pijn, en durf te huilen bij een ander. Durf je teleurstelling, je tekortkomingen en je woede onder ogen te komen, en leer ermee om te gaan op een veilige plek. Een plek waar ook mensen zijn, die jou kunnen en willen steunen. Durf te zingen over een wereld, waarin iedereen naast en met elkaar kan leven, met hart en bezieling.

Give it a try, whispered the heart. Act 4 Peace, just give it a try...

